

Bakmayın Benim Fukaralığma

– Volimte · 08 Eylül 2014

Şimdilerde bilinmeyen Zeytin'in, Taze Ekmeğin en değerini bilen kişilerdik biz.

Bilmeyiz öyle sokaklarda kahkahalarla yiyip içmeyi.

Bir bardak Çay'dan geri kalmadık hiç. Sokaklar biz, biz de sokaklardık. Köhne bir evin duvarına yaslardık sırtımızı. Bir kaç kuruş için Ayakkabı boyayanlardık, sabahın kör saatinde Ellerimiz de Tartı Terazisi Ayazlı soğuk havaya meydan okuyanlardandık biz..

Şimdilerde Bir yârin ısıtmadığı ellerini cebine katıp ısıtırız diyenlere karşı, biz o zamanlarda soğuktan ısınmak İÇİN ellerimizi cebimize atardık.

Sabahları sokakları Simitçi sesiyle donatırdık, Ramazanlar da geceleri Davulcuların donattığı gibi.

Sevgilisini sokak başlarında bekleyenler neyin derdindelerdi ki? Tehne yerler bulup para kazanmak için sabahı dört gözle bekleyen fukaralardık biz.

Zaman geçti ve çocukluk bitti, yaşlar ilerledi. Çok şey öğretmişti çocukluk bizlere. Bu yüzdendir en asi duruşumuz, hayat önünde boyun eğmeyişiğimiz, yılmamazlığımız. Bu yüzdendir olgunluğumuz.

En sert kayalara çarpsak ta hayattan vazgeçmeyişimiz.

BAKMAYIN BENİM FUKARA'LIĞIMA DOSTLAR !.

Bir ekmeği ikiye bölüp en zor anda olsak bile paylaşanlardık. Bir dilim peyniri bölenlerdendik.

Büyüklere her zaman saygı duyar, anamızı , babamızı sevip sayardık.

Bir iffet vardı o zamanlarda Adamlarda..

Bir haya vardı o zamanlarda Kadınlarda..

Girilmezdi, yolunda bayan görünce sokak değiştirdi erkekler.

Ellerinde sigara, altlarında mini eteklerle çıkılmazdı amcalarımızın karşına.

El ele tutuşamazlardı sevgililer. Bir namus gözüyle bakılırdı eskilerden..

PEKİ! Eser kaldı mı ki bu hayattan.

Her ağızda olup olmadık yerde küfürler, en edepsiz yerden serserice yürüyüşler.

Babasının zor zalim kazandığı bir lirayı bile tahmin etmeyen, Hayatın farkındalığından haberi olmadan zamanı boşa harcayan bir nesil duruyor önümüzde. her şey den habersiz şans kuponlarından para kazanmaya çalışanlar !!!

BİZ BÖYLEMİ KAZANDIK EKMEK PARASINI.

Bilmiyor muyduk biz kupon oynamasını, haram yerden para kazanmasını. Elbette biliyorduk.

Bizim bi mazeretimiz vardı o'da İNSAN olmaktı.

ALLAH'tan korkarak yaşamaktı.

Helal yerden para gelsin diye boşuna mı tartı başlarında, kundura başlarında, başında simit teknesiyle dolaştık bütün çocuk sokaklarında.

SAHİ HAYATI KAZANMAK İSTEYEN SİZ MİYDİNİZ, YOKSA BİZ Mİ?

HANGİSİ DAHA REVA'DIR SÖYLER MİSİNİZ??

Büşra KARACAN (Volimte)